14/06/2020

«Πανελλήνιες – Ο φωτισμός έρχεται όταν πιστεύεις»

/ Ενορίες

Σε ακόμα μια ενορία, αυτήν του **Αγίου Νικολάου Σιάτιστας**, εψάλη την Πέμπτη το απόγευμα ο Παρακλητικός κανόνας στην Υπεραγία Θεοτόκο για τους μαθητές που δίνουν Πανελλήνιες εξετάσεις. Όπως αναφέρει το άρθρο που ανήρτησαν στην επίσημη ιστοσελίδα τους οι άνθρωποι της ενορίας, ο **π. Βασίλειος Λ. Βασιλείου μίλησε στα παιδιά για την πίστη και τον φωτισμό που έρχεται μέσω των αγιαστικών στοιχείων αυτής, όταν πράγματι κανείς πιστεύει.**

Το πλήρες κείμενο έχει ως εξής:

«Αύριο το πρωί ξεκινούν οι Πανελλήνιες εξετάσεις για τα Ανώτερα και Ανώτατα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα της χώρας μας. Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Γ΄ τάξεως των Λυκείων της Σιάτιστας, μετά από 12 χρόνια στα θρανία, μετά από

κόπους και προσπάθειες, δυσκολίες και ταλαιπωρίες, μέχρι αυτές τις ημέρες, προσέρχονται να διαγωνισθούν, ώστε να εισαχθούν σε κάποια πανεπιστημιακή σχολή.

Ο προσωπικός τους αγώνας ήταν ανάλογος με τη δύναμή τους και εργατικότητά τους. Επειδή όμως δεν αρκούν μόνο αυτά και επειδή μέχρι τέλους μπορεί να υπάρξουν κι άλλες δυσκολίες, έξω κι από τη θέληση και την ευθύνη του καθενός, γι' αυτό η Εκκλησία, που αγαπά και ενδιαφέρεται για τα παιδιά της, τους προσφέρει και άλλα εφόδια. Πνευματικά εφόδια, την Χάρη και την Ευλογία του Θεού.

Στην Ενορία του **Αγίου Νικολάου Σιάτιστας** την Πέμπτη το απόγευμα, μετά την ακολουθία του εσπερινού, εψάλη ο μικρός παρακλητικός κανόνας στην Υπεραγία Θεοτόκο, για όλους τους μαθητές που θα δώσουν Πανελλήνιες εξετάσεις.

Πριν το τέλος της Παρακλήσεως, **ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Βασιλείου μίλησε στους μαθητές και στις μαθήτριες σχετικά. Ο Πρωτοπρεσβύτερος Νέστορας Γκουρομίσιος κρατούσε την αγία εικόνα της Πεντηκοστής για να την ασπασθούν οι μαθητές και ο π. Βασίλειος πρόσφερε στον κάθε ένα μαθητή από ένα στυλό, ως ευλογία για να γράφουν κατά τις εξετάσεις**.

Ακολουθεί η ομιλία του π. Βασιλείου:

«Χαίρομαι πάρα πολύ, αγαπητά μου παιδιά, που ήρθατε στην πρόσκληση της Εκκλησίας μας, να προσευχηθείτε όλοι μαζί, να δώσει ο Θεός και η Παναγία ό, τι καλύτερο.

Βλέπετε, αυτό το οποίο ζητήσαμε κατά την Παράκληση, ήταν να έχουμε τον φωτισμό του Κυρίου Ιησού Χριστού και την μητέρας του, της Θεοτόκου, της Παναγίας μας. **Στο τέλος θα ήθελα να περάσετε όλοι σας από εδώ, να χαιρετήσετε την εικόνα της Πεντηκοστής και να σας δώσουμε από ένα στυλό, να το έχετε ως ευλογία, να γράψετε ό, τι σας φωτίσει ο Θεός**.

Εορτάσαμε πριν λίγες ημέρες τη μεγάλη και σπουδαία εορτή της Πεντηκοστής. Εκείνη την ημέρα, πενήντα ημέρες μετά την Ανάσταση του Ιησού Χριστού, ήρθε το Πνεύμα το Άγιο, σε εκείνο το Υπερώο όπου ήταν 120 άτομα συγκεντρωμένα μαζί με την Θεοτόκο. Ήταν εκεί, λέει ο Άγιος και Ευαγγελιστής Λουκάς, και τους φώτισε όλους το Πνεύμα το Άγιο, και όχι μόνο τους φώτισε αλλά τους έδωσε και δύναμη, να βγουν στα πέρατα του κόσμου, να κηρύξουν τον Ιησού Χριστό, την ενανθρώπηση του Θεού Λόγου, την σταύρωση, την ταφή, την ανάσταση, την ανάληψη, τον ερχομό του Αγίου Πνεύματος και την σωτηρία όλων των ανθρώπων.

Αλλά, όλα αυτά τα οποία κάνουμε στην Εκκλησία μας, δηλαδή κάνουμε την παράκληση, διαβάζουμε κάποιες ευχές, δίνουμε τα ονόματα να τα μνημονεύσει ο Ιερέας, χρησιμοποιούμε το λάδι για να χριστούμε κατά το Άγιο Ευχέλαιο, το λάδι από τις καντήλες των Αγίων, έχουμε το νερό που γίνεται ο Αγιασμός όταν τον διαβάζουμε, ένα στυλό, μια εικόνα, οτιδήποτε.

Όλα αυτά τα υλικά στοιχεία, να το γνωρίζουμε, δεν ενεργούν κατά ένα μαγικό τρόπο, αλλά ενεργούν κατά έναν άλλο διαφορετικό τρόπο, κατά θείο τρόπο. Ποιος είναι ο μαγικός τρόπος; Ο μαγικός τρόπος είναι ότι δεν χρειάζεται να πιστεύω σε κάτι, ούτε να ζω κάπως. Όσοι π.χ. πηγαίνουν στους μάγους, στις μάγισσες, στους αστρολόγους, στους χειρομάντεις, στις καφετζούδες, στις χαρτορίχτρες κ.τ.λ., όταν πηγαίνουν εκεί, δεν τους ρωτάει κανένας τους, αν πιστεύουν στον διάβολο, (διότι όλα αυτά είναι δαιμονικά), δεν τους ερωτούν, πιστεύεις στον διάβολο; Ούτε τους ερωτούν, πώς ζεις στην ζωή σου; Η μαγεία δεν χρειάζεται ούτε πίστη ούτε τρόπο ζωής.

Στην πίστη μας, στην Εκκλησία δηλαδή, σ’ αυτά τα οποία κήρυξε και φανέρωσε ο Ιησούς Χριστός, χρειάζεται και πίστη και τρόπος ζωής. Αν κάποιος πιστεύει σε όλα αυτά, που πρέπει να πιστεύει, δηλαδή στον Άγιο Τριαδικό Θεό, στον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, στον Ιησού Χριστό, στον Θεό Λόγο που έγινε άνθρωπος, σε όλα τα αγιαστικά μυστήρια, στους Αγίους, στην Εκκλησία που σώζει τους ανθρώπους, αν τα πιστεύει όλα αυτά είναι το πρώτο που χρειάζεται, και το δεύτερο είναι ότι πρέπει να ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. **Αν ένας άνθρωπος δεν πιστεύει αυτά, και δεν ζει όπως θέλει ο Θεός, από εκεί και πέρα όσα αγιαστικά στοιχεία και να χρησιμοποιήσει, (θα τα ξαναπώ προσευχές, μνημονεύσεις, αγιασμούς, ευχέλαια, εικόνες, εικονίτσες, στυλό, οτιδήποτε χώματα από τους τάφους Αγίων, από τους Αγίους τόπους, το Άγιο Όρος) ό, τι και να έχει κάποιος, δεν ενεργεί, δεν μας βοηθά**.

Να το ξέρουμε αυτό, για να έχουν αποτελεσματικότητα όλα αυτά, τα οποία δίνει η

Εκκλησία μας, χρειάζεται ορθή πίστη στο Θεό και ορθό τρόπο ζωής κατά Θεόν.

Όταν ο Θεός θέλει να μας δώσει κάτι, δεν θέλει απλώς να μας δώσει κάτι, αλλά θέλει να γίνουμε εμείς κάτι και γι' αυτό μας ζητάει κάτι. Τι ζητάει; Άμα πάμε στην Παλαιά Διαθήκη θα δούμε να λέει ο Θεός, «υιέ μου», παιδί μου, στον κάθε άνθρωπο, «δός μοι σήν καρδίαν», δώσ' μου την καρδιά σου. Αυτό ζητά ο Θεός. Οπότε, όταν εμείς του δώσουμε την καρδιά μας, πιστεύουμε στον Θεό, ζούμε κατά Θεόν, όταν εμείς του δώσουμε την καρδιά μας, (ανάλογα, πόση καρδιά δίνουμε, το ένα χιλιοστό; δίνουμε το ένα δέκατο; δίνουμε τα δέκα δέκατα;) Ανάλογα πόση καρδιά δίνουμε, μάς δίνει αναλόγως τα δικά του χαρίσματα. Αν δεν του δώσουμε καθόλου την καρδιά μας, δικά του χαρίσματα δεν θα μας δώσει.

Αυτό το οποίο ζητάει ο Θεός, είναι η καρδιά μας, και Εκείνος μάς δίνει τη σωτήρια μας. Το αν θα έχω επιτυχίες, το αν θα αποκτήσω πολλά αγαθά εδώ στη γη, αυτό δεν έχει καμία σημασία. Λέει ο Χριστός, «αν κάποιος κερδίσει τον κόσμο όλο και ζημιωθεί την ψυχήν αυτού, αν ζημιωθεί την καρδιά του, ποιο θα είναι το κέρδος;» Άντε και να πετύχω, να γίνω, να γίνω, να γίνω, να γίνω μεγάλος και σπουδαίος, να αποκτήσω πολλά, αλλά να χάσω την καρδιά μου και δεν είμαι μαζί με τον Θεό, ποιο θα είναι το κέρδος; Άντε κέρδισα πενήντα, εκατό χρόνια, και έχασα την αιωνιότητα, ποιο το όφελος;

Άρα να μην περιμένουμε μόνο να μας δίνει κάτι ο Θεός αλλά να προσέχουμε πάρα πολύ, να γινόμαστε αυτό το οποίο θέλει ο Θεός, ούτως ώστε να είμαστε μαζί Του, άσχετα με τα δώρα Του, να είμαστε μαζί Του πάντοτε, «και τώρα και σε όλους τους αιώνες». Αυτό θα είναι η μεγαλύτερη επιτυχία μας!

Αγαπητά μου παιδιά, εύχομαι απ' τα βάθη της καρδιάς μου να σας ευλογεί ο Θεός, να έχετε καλή επιτυχία. Όπως θέλει ο Θεός. Αυτός γνωρίζει τι είναι το καλύτερο για τον καθένα μας.»